

TEXT II

1 “Així doncs, ha quedat suficientment dit que la virtut ètica és terme mig; de quina manera ho és; que
2 és terme mig entre dos vicis, l’un per excés, l’altre per defecte; i que és d’aquesta natura per apuntar al
3 bell mig que hi ha en les passions i en les accions. Justament per aquesta raó és difícil ser virtuós. I és
4 que resulta difícil prendre el terme mig de cada cosa; per exemple, el centre d’un cercle no és a l’abast
5 de tothom sinó de qui en sap. D’aquesta manera experimentar ira també és a l’abast de tothom i és
6 fàcil, com també ho és donar diners i gastar-los; però a qui donar-los, en quina quantitat, quan, per què
7 i de quina manera, ja no és a l’abast de tothom ni és fàcil. Justament per això el bé és rar, lloable i bell.
8 Per aquesta raó és necessari que el que apunta cap al terme mig s’aparte en primer lloc d’allò que és
9 més contrari, com també aconsella Calipso:

10

11 «Fora d’aquesta boira i d’aquesta escuma allunya la nau»

12

13 Ja que del extrems un és més erroni i l’altre menys. Així doncs, com que abastar el terme mig és
14 extremadament complicat, en la nova singlada –diuen- cal prendre el menor dels mals”.

Aristòtil, *Ètica a Nicòmac*. Llibre II, 1109 a 20 (trad. C. Monzó).

QÜESTIONS:

- 1.- Sintetitza les idees del text mostrant en el teu resum l’estructura argumentativa o expositiva desenvolupada per l’autor.
- 2.- Definix el terme “**virtut ètica**” partint de la informació oferta pel text i completant-la amb els coneixements que tingues de la filosofia de l’autor.
- 3.- Redacció: **La finalitat pràctica de l’*Ètica a Nicòmac*: acció, hàbit i caràcter.**
- 4.- Comenta breument qualsevol aspecte del pensament de l’autor del text que jutges important en algun d’aquests sentits: per la seua relació amb el d’altres filòsofs, amb fets històrics rellevants (especialment si són coetanis de l’autor o tenen relació amb la seua vida) o amb trets significatius del món contemporani.

TEXT II

1 “Quan es té la necessitat de fer de la *raó* un tirà, com va fer Sòcrates, hi ha un perill gran que una altra
2 cosa faça de tirà. Llavors es va endevinar la racionalitat com a *salvadora*; ni Sòcrates ni els seus
3 «malalts» eren lliures de ser racionals, – era de *rigueur* [rigor], era el seu *últim* remei. El fanatisme
4 amb què tota la reflexió grega es llança a la racionalitat, delata una situació crítica: s’estava en perill,
5 només hi havia una única elecció: o bé morir o bé – ser *absurdament racionals*... A partir de Plató el
6 moralisme dels filòsofs grecs està patològicament condicionat: de la mateixa manera que la seua
7 estima per la dialèctica. Raó = virtut = felicitat significa simplement: és necessari imitar Sòcrates i
8 col·locar ací de manera permanent, contra els apetits obscurs, una *llum diürna* – la llum diürna de la
9 raó. Cal ser intel·ligent, clar, lúcida a qualsevol preu: tota concessió als instints, a l’inconscient,
10 condueix cap a baix...”

F. Nietzsche, *Crepuscle dels ídols*, “El problema de Sòcrates” (trad. J. B. Llinares i R. Gomar).

QÜESTIONS:

- 1.- Sintetitza les idees del text mostrant en el teu resum l’estructura argumentativa o expositiva desenvolupada per l’autor.
- 2.- Definix els termes “**raó**” i “**racionalitat**”, partint de la informació oferta pel text, i completant-la amb el coneixement que tingues de la filosofia de l’autor.
- 3.- Redacció: **Crítica del concepte de Déu. El nihilisme.**
- 4.- Comenta breuement qualsevol aspecte del pensament de l’autor o autora del text que juges important en algun d’aquests sentits: per la seua relació amb el d’altres filòsofs, amb fets històrics rellevants (especialment si són coetanis de l’autor o tenen relació amb la seua vida) o amb trets significatius del món contemporani.